

Z přátelských kruhů

WAGNER, So. Dak., 22. ledna 1907. — Čtená redace! Prosim, uveřejněte mi těchto několik řádek. Předně musím doznati, že nejsem žádný zkušený dopisovatel, ale takto rád čtu. Četl jsem dopisy p. J. F. Drábka a ty rozčílily mě tak, že musím na ně odpovědět. Kraj ten vypravuje o té velké prosperitě farmářů a za člunek ten mu vzdávám čest, neboť málokterý člověk může takto vysvětlit pravdu. Já s ním souhlasím. Musí to být muž zkušený, který dobře zná tu prosperitu. Naši obchodníci praví: "Farmář má nyní ten největší blahobyt!" Ale jaký jest to blahobyt pro farmera ve skutečnosti? Když farmer něco vypěstuje, musí s tím jít do trhu do města. Když to tam přiveze, ať jest to již pšenice, oves, korna aneb cokoliv jiného, musí se tázat, co mi za to kdo dá? A dá vám právě tolik, kolik chce sám. Musíte-li ale něco koupit, tu se musíte tázat, co ten který za to chce a vy mu musíte dát jeho cenu a nechcete-li jí dát, tak musíte nechat být. Jestli to ale mít musíte, pak mu musíte bez mílosti dáti jeho cenu. — Nyní vám povím, jaká jest ta prosperita rentyře. Já jsem na příklad rentoval 40 akrů pod kornu. Za orání čítám \$1.25 od akru, celkem tedy \$50.00; za vláčení, dvakráté, čítám \$8.00; za sázení za 2½ dne aneb 25c od akru \$10.00 a ovrávání třikráté \$48.00. Korna šla 40 bušů po akru, sklídl jsem jí tedy celkem 1,600 bušů. Za obírání platil jsem 4c od buše, za stravování člověka a koně čítám 1c na buš, tedy 5c od buše, čini celkem \$80.00. Teď jsem dal jednu třetinu kornu nájmů z farmy, tak že mi zbylo \$1,067 bušů. Tu jsem prodal. Za odvezení jí do města, šest mil vzdáleného, čítám 3c od buše, což dělá \$32.00. Prodal jsem za 22c buš, čili stržil jsem za ni celkem \$235.00. Tady máte celý účet: Za orání \$50.00, za vláčení \$8.00, za sázení \$10.00, za ovrávání \$40.00, za obírání \$80.00, za odvážení \$32.00, celkové vydání \$228.00. Za kornu jsem obdržel \$235.00, zbylo mi tedy celého profitu \$7.00. Zde máte tu velkou prosperitu. Ovšem, já jsem nejednal na tuto práci, ale kdybych si byl mohl zjednat, bylo by mi to přišlo mnohem levněji, poněvadž farmer musí krmít potah, ať má práci aneb nikoliv a tudy co vydělá, tak mu to zase potah sní, když nepracuje. A farmer musí potah mít a musí ho krmít, ať má pro něj práci aneb ne. To ale obchodník aneb banker nepočítá. Farmer po celý týden pracuje a nezbudou mu třeba ani tři dolary, když prodá náklad obilí, a obchodník, který o tom pracuje půl hodiny pouze, vydělá od \$1.50 do \$2.00. Já jsem vydělal na celých 40 akrech rentovaných \$7.00 mimo svou denní práci, obchodník poslal kornu do Milwaukee a vydělal na ní \$38.00. Tady máte tu prosperitu. Prosperitu najdete na pravém místě u bankéřů a obchodníků. Nerad bych se moc rozepísoval, ale přece se ještě zmíním o těch tak zv. "catalogue houses", pro které nás obchodníci špičkují v anglických časopisech. Ovšem, jest hanba objednávat zboží od "catalogue housu", ale ještě větší hanba jest, když naši obchodníci čítají nám za zboží dvojnásobnou cenu. Náš obchodník čítal mi na př. za vytápeč kamna \$50.00. Já jsem si objednal zrovna tak velké a těžké a v každém ohledu i tak pěkné a stály mě \$27. Koňské šabraky, 100 řemínkové, koupil jsem od našeho sedláře za \$9.00 a vážily 10 liber. Objednal jsem si troje šabraky od firmy Sears, Ro-

beck & Co., vážily 12 lb. každé a stály mě i s dovozem \$6.25 jedny. Zde máte rozdíl: 10 lb. \$9.00, 12 liber \$6.25. Koupil jsem si šest zimních oken, jež mě stály \$15. Můj soused si objednal to samé číslo oken od výše zmíněné firmy a stálo ho jedno 92 a dovoz železniční byl 58c na celý krám. Celý obnos byl, \$6.10, což je daleko od \$15.00. A tak to pokračuje v každém jiném ohledu. Zde se prodávají indiánské pozemky. Čeeli se nějaký ten chudák koupit kus pozemku, musí jít ku bankéřovi a musí mu dát jeho komiš. Zdá-li to bankéř nemá, stává se povětšinou, že chudák ten něčeho nedostane. Nynější prosperita jest pro dělní lid, jenž dělá na venku a pro obchodníky, nikoliv ale pro takového farmera, který si musí jednat. Zde platíme dělníku od \$20 do \$30 měsíčně, ve žních pak od \$2.50 do 3.00 denně. Končím svůj dopis a zdravím všechny čtenáře "Pokroku" i et. redakci.

Martin Sykora.

DAVID CITY, Neb., 17. ledna. — Čtená redace! Přijměte nejprve srdečný pozdrav vy i milí čtenáři "Pokroku". Abych s vámi sdělila něco nového, toho zde moe není, ať sem tam se lezees příhody. Ale to není ostatně práce divné. Tak minulý týden můj syn přijde a povídá, že dnes večer půjde k muzice. Jedna rodina prý (jsou to Američané) oženila syna a za tou příčinou uspořádá taneční zábavu, k níž bylo sezváno mnoho přátel. Do této zábavy chystal se i můj syn Frank. Také zastavilo se u nás několik známých své rodiny, již též chtěli navštívit onu zábavu. V tom, co se chystali k odchodu, kdosi přiběhl a sděloval, že ona paní, v jejíž domě měla být zábava odbývána, klesla pojednou k zemi a je prý mrtva. Běhala prý plna radosti, jak skvělou uspořádá zábavu a v té radosti zemřela. Všichni byli jako vyjevení, neb to nebylo ani k víře podobné. Bylo po zábavě a druhý den měla paní ona pohřeb. — Též i nás potkalo náhle neštěstí. Vypravovala jsem vám již, jak jsme se bavili na štědrý den. Po svátečích stězoval si můj 16letý syn Hugo, že ho bolí ruka. Já mu jí prohlížím, ale nic jsem na ni neshledala. I vytýkala jsem mu, že jen pořád hraje "ball" a též "foot ball" a že se asi uhodil. Ale druhý den byla ruka oteklá a třetí den ještě více. Hned jsem vařila všechny trávy a ruku jeho do vřelého zavinovala. Než přece jen mi to nedalo a rozhodla jsem se, že pošlu pro doktora, abych aspoň zvěděla, co tomu řekne. Doktor přišel a nejprve se otázal, co prý dělám. Fyz jsem mu to ukázala, pravil, jen abych to dávala dále, že prý je to nejlepší, a doložil, aby tam chlapec za dva dny přišel. Syn tak učinil a tu doktor řekl, že se s tím musí něco udělat. Že prý ho uspí a ruku mu rozřeže, ale že nestojí za prst a pak že by se mu dávala vina. A též nám radil, abychom šli k jinému doktoru, aneb abych k němu ještě jednoho doktora přibrala. Tak si syn ruku řezat nedal a šel domů. A tu si povídám: "Mám dát ruku do sázky doktorovi, tož to mohu udělat doma sama." Napřed jsem dávala pro vytažení, domnívají se, nemá-li to snad otravu od pichnutí, a tu mně posloužily vřelé oblklady a arniky a prasečí žluči. Pak se celá ruka podebrala a já to sama profizla. A teď již syn zase chodí do školy. Bylo to od pichnutí. — A druhé neštěstí se přihodilo mě dečí, jež jest prodávána v Montanu. Zhusta přibíhá se nám všem, že nás zasvrbí ruka aneb někde jinde a podobně stalo se i jí. Svrběla jí noha a

ona si ji poškrábala, a hle, druhý den měla nohu oteklou a zapálenou a teď jí celá noha náramně svrbí. Tak mně psala, abych jí honem něco proti tomu poslala. Tak vidíte, draží, v krátké době se nám přihodilo troje neštěstí. Ovšem, že Santa Claus z toho ještě dosti dobře vyvázl a neuhofel. — Minulý týden jsem dostala několik dopisů, v nichž jsem žádána, abych sdělila, co prý je dobré proti vypadávání vlasů a proti vráskám v obličejí. Jen nám to nemějte za zlé. Božinku, která pak žena by nebyla ráda hezká? Když pak vidí se stárnoucí, ký di, že se toho leká. Povím Vám to, ale až podruhé, dnes již nemám na to čas. Ale nesmíte chodit uplakány a také se nesmíte nad něčím trápiti. To byste se vrásek nezbyly nikdy. Musíte se dobře najíst, býti veselá a usměvavá a řádně se venku proběhnout, a pak Vám můj recept jistě pomůže. Jinak Vám ale za úspěch neručím. — V našem městě se učí šit slečna Blatných z Linwood, hezká to a tichá děvčátka. Dávám také paní Blatné zaslouženou pochvalu za péči o svou deernu. Při tom mně přišla na mysl skutečná historka s jedním zkušeným mužem. Týž stále vyhlízel velmi smutně. Prohlížela jsem si ho neustále a konečně jsem ho otázala, jestli mu snad něco nešází. On odvětil, že nikoliv, on že jest vždy takový. Jedenkráté večer strhla se v officiu hádka o škole, učitelích a učitelkách. A tu náš smutný človíček spustil a vyprávěl nám celý román rodinný. Pravil, že rád vidí dívku i ženu, když tato umí oblažit domácnost, když umí vařit, vyprat, ušít, tak aby muž nemusel po celý svůj život jen na švadleny dělat, chleba kupovat a draze platit služby. Tu že prý ho vždy popadne zlost. Která matka prý chce mít ze své deery učitelku a nic jiného, pak jí ničemu jinému nenaučí. On, když byl svoboden, také jen viděl největší své štěstí v tom, když si vezme za ženu hezkou rozumnou učitelku. A vzal si ji. A teď vyprávěl, kdyby prý vydělal dvě stě dolarů měsíčně, že vše je pryč, ježto jeho manželka se nenaučila ničeho, co jest v domácnosti třeba, nemají na to času. Nyní prý jest nešťastnou ona i celá rodina, nejvíce ale on sám. — A nyní na konec mi, draží, sdělte, kde bych koupila kanárku. Možná, že snad někdo z Vás nějakého má. Já mám jen samečku, samečka mi chytla kočka a tak bych měla ráda jiného, zde ale se nemohu o žádném dovědět. Kdo má kanárka na prodej, necht' mi to laskavě sdělí a zároveň ať udá cenu. Všem pozdrav. Františka Otoupalik.

VERDIGRE, Neb., 19. ledna. — Čtená redace! V našem městečku Verdigre jest přece jen dost živo a lid vesel a v dobré náladě. Ovšem tu a tam si také někdo sfouchně, ale hned zase ustoupí do pozadí, neb cítí, že ho to více bolí než toho, který byl sfouchnut. Tu třeba zajisté doznati, že taky slabo-velko-rozumka, jenž nedovede vše dobře rozvážit a říci si nedá a který staví světu na oddiv jen svou bezmyšlenkovitost, potřebuje, když si toho sám přeje, aby mu spravedlnost ukázala cestu rovnou, po které kráčet má a musí. Pravda je, že těžko radit a dávat dobré návěsti neb příklad tím lidem, kteří žádného uznání nikdy nezají ani nemají až teprve, když hodně chybí a hezkou škodu utrpí. Tu mu teprve ta jeho lehkomyšlnost vstoupí v cestu: "Holečku, musíš jít jen potud, dále to již nejde a nepůjde!" Tu teprve musíme doznati, že nikdo z nás nemůže dělat s lidem jen to, co by si přál, nýbrž

jen to, co jest nám die práva a spravedlnosti činiti dovoleno a nikdy nezarmoutí, jako vy jste rodiče a na jejich dobré a láskyplné napomenutí, jež mně a ho otec zůstala v mé paměti a zůstanou pro vždy. A doufám, že i mé rodině. Díky za vše, drahý otče! Tvá tělesná sehránka proměnila se sice již v prach a popel, ale šlechtné činy tvé a moudrá napomenutí tvá zajistily ti trvalou památku. Když otec dítčkám svým dává takové příklady, pak se jistě dočká od nich dobré odměny. Neb člověk, jehož srdce vždy jest hotovo, zmírniti bol svého bližního, jest ten nejšťastnější na světě, protože jest spokojen, že vykonal nejsvětější povinnost. Ať dobré skutky utkví v srdci každého, pak se alespoň nemusí bát, že ho bude trápiti zlé svědomí. Jsem plně přesvědčen, že i člověka, jenž si je jist, že se nedopustil toho, z čeho jest viněn, velice to trápí. Jak ale musí cítit ten, který ví, že jest viněn! Milí krajané, což jsme na tom světě jen proto, abychom trápili druh druhů? Když židé přibylí Krista na kříž, posmívali se mu, volajíce: "Jsi-li syn Boží, sestup s kříže!" A Kristus jim odpověděl: "My všichni jsme synové Boží." V tom obsažena jsou slova pravdy. Snášejme se svorně jeden s druhým, čili buďme si přáteli vespolek. Zdravím všechny čtenáře "Pokroku", zvláště pak p. Papouška a jeho rodinu v Gregory, S. Dak. V úctě
J. F. Kolář, jed.

Louis Berka,
Český právník a veřejný notář
228 N. Y. Life Bldg., Omaha.
Útadosn. 25
TELEFONY: 1
Obydli. 2565 L2

NAŠE PREMIE!

Jako obyčejně tak i letos nabízíme celoročním předplatitelům na Pokrok Západu (Pokrok, Creteský Pokrok, Kansaský Pokrok, Dakotský Pokrok, Iowský Pokrok) různé cenné a praktické premie za nepatrný jen doplatek. Premie naše jsou vhodnou ozdobou domácnosti a výběr jejich jest tak hojný, že každý náš předplatitel nalezne mezi nimi některou, jež se mu bude zamlouvatí.

Tyto druhy kalendářů máme v zásobě pro naše celoroční předplatitele, již si mohou vybrati dle libosti jeden z nich:

PEČÍRKŮV NÁRODNÍ KALENDAŘ. — Nejoblíbenější kalendář tento jest letos pečlivěji vypracven než kdykoliv před tím. Jest tomu již 50 let, co kalendář tento koná roční svou pouť mezi lidy českými. U příležitosti té přiložena jest ku kalendáři místo obvyklého obrazu titulního podobizna MUDra. Josefa Pečírky, zakladatele kalendáře tohoto. Tento padesátý ročník obsahuje tolik četby užle, chtíle a nanejvyšší poutavé, že jej zvláště ct. čtenářstvu našemu doporučujeme. Krámská cena tohoto kalendáře jest 35c., předplatitelům poskytneme jej jako premii za doplatek jen 15c.

ČESKÝ ZÁPAD. — Velice pěkný a vkusně upravený kalendář, v němž čtenáři naši najdou množství poutavých povídek a řadu poučných článků. Zejména ty, již jsou západo-českými rodáky, bude kalendář tento nad jiné zajímav. Krámská cena tohoto kalendáře je 35c, my však jej dáváme našim předplatitelům jako premii za pouhých 15c.

Mimo kalendáře nabízíme celoročním předplatitelům našich listů obrazy, umělecky barvotiskem neb tušováním provedené, za následující mírný doplatek:

Mistr Jan Hus loučí se svými přáteli před upálením v Kostnici 50c
Obraz Husa a Žižky, po..... 15c
Podobizny presidentů Spojených Států..... 20c
Večeře Páně 20c
Různé obrazy svatých, po..... 15c
Různé krajino-malby v bohatém výběru, po..... 15c
Dále dovolujeme si oznámiti, že obdrželi jsme zásobu českých anglických a anglicko-českých slovníků, jakož i tlumačů, jež prodáme za tyto ceny:

Jonášův česko-anglický slovník \$1.50
Jonášův anglicko-český slovník 1.75
Jonášův tlumač 1.50

Mimo to máme celou zásobu pěkné knihy: "100 deklamací pro mládež" od nejpevnějších českých spisovatelů, již nabízíme za 50c. "Na marjance" (The Village Tavern), polka, pro dvě ruce na piano, za 25c.

Zvoue přátelé své k hojnému předplácení a podporování nejlepšího českého časopisu, doufáme, že hojně využítouji přiležitosti nám poskytnované. Se vši úctou